GREGORIUS MAGNUS
Zwettl, 4. Viertel 12. Jh.
Seite 138v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31633
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

nullis huiꝰ mundi occupationib; implicari.
ualde formidans quietis suę comoda pdere.
& ualde despiciens cum peccatis lucra cumu
lare. Ad hunc hostis calliduꝰ uirens. ut in
tentionem bonę deuotionis subruat. quasi
utilitatis consilium sumministrat dicēs. Ea
quidem quę in pseni sunt sufficiunt. si his
deficientib; qd acturus es. si etiam post hec
nulla prudent. Assunt quę ad psens impen
denda sunt filiis. si tamen [illegible] prauanda sq
seruent. De ee cituꝰ potest etiam qd e. si
sollicitudo pruda cesset parare qd deest. An
non & trena potest acho pagi. & tamen in acho
ne culpa declinari. quatenus & exteriora sti
pendia pbeat. & tamen ab interna rectitudine
non inflectat. Hec interim blandiens insi
nuat. & seorsum iam in negotio terreno qd
prudet peccati laqueos occultat. Ossa traq;
eius sicut fistulę eris sunt. quia pnicosa
eius consilia auditori suo esilentis uocis
suauitate blandiunt. Aliuis q; non solum
decreuit comoda terrena non querere. si
etiam cunctis quę posidet renuntiare. ut
in discipulatu celestis magisterii tanto se
liberius exercerat. quanto & expeditior reddit
ea quę posidentem premere poterant de
serens calcat. Huius cor hostis insidians oc
culta suggestione alloquit. dicens. Vnde
hec temeritatis tanta surrexit audacia. ut
credere audeas qd omnia relinquendo sub
sistas. Aut te creator conditor. atq; alitor
tu te ipse disponis. Valentiorem te robus
tiorem q facerent. si sequi te sua uestigia eii
inopię necessitate uoluisset. An non plerq;
& terrena patrimonia nequaquam deserunt.
& tamen ex his pmisedię opa supne sortis bo
na etna mercant. Hec blandiens suggere
rit. seorsum ů in eisdem reb; quae retinere
admonet ante retinentis oculos delectati
onis pestiferas decipiens apponit. quatenus
deductum cor ad blanda exteriora pnitat.
& ultima pfectionis uota puertat. Ossa eius
traq; sicut fistulę eris sunt. quia dolosa eius
consilia dū blandū de exteriorib; sonū red
dunt. pnicosum dispendiū de interiorib;
ingerunt. Aliuis relictis omnib; quę exterius
possederat. ut ordinem sublimioris discipu
latus apprehendat. etiam intimas frangere
uoluntates parat. ut rectoribꝫ se alterius
uoluntatib; subdens. non solum prauis de
sideriis si; ad pfectionis cumulum in bonis
uotis s ibi met ipsi renuntiet. & cuncta quę s
agenda sunt ex alieno arbitrio obseruet.
Hunc hostis calliduꝰ tanto molliꝰ alloquit.
quanto ab excelsiore loco decidere ardentius co
nat. mox q; uirulenta suggestione blandiens
dicit. Quanta p temet ipsum agere mirandа
poteris. si nequaquam te iudicio alterius sub
dis. Cur pfectum tuum sub studio meliora
tionis imminuis. Cur intentionis tuę bo
num dum ultra quam necesse e extendere
interis frangis. Quę enim dū uoluntate
pria usus es puersa ppetrasti. Cum q tibi ple
ne ad bene uiuendū sufficis. alienum sup te
iudicium cur requiris. Hec blandiens in
timat. seorsum ů in uoluntatib; eius pprius
exercendę superbię causas parat. & dū lau
dat cor de uestina rectitudine. inuesti
gat callide ubi subruat in prauitate. Ossa
traq; eius fistulę eris sunt. quia clandesti
na eius consilia unde quasi blanda animū
delectant. inde pnicosa a recta intentione
dissipant. Aliuis fractis plene uoluntatibus
suis multa iam uetusti hominis uicia & im
mutatione uitę & lamentatione penitentię exercet. & tanto maiore helo etia aliena